

מַנִּיָּהוּ וְלֹא נִפְשָׁא.

לְבַתָּר אֹלִידוֹ בָּרָא קְדָמָא בָּרָא דְזוֹהֲמָא הָהּ.
 תַּרְיִן אָתוּ עָלָה דִּתְּוָה וְאַתְעַבְרַת מַנִּיָּהוּ
 וְאֹלִידַת תַּרְיִן. דָּא נִפְק לְזִינְיָה וְדָא נִפְק לְזִינְיָה. וְרוּחַ
 דִּילְחֹן אֶתְפָּרְשׁוּ, דָּא לְסַטְרָא דָּא וְדָא לְסַטְרָא דָּא.
 דָּא דָּמִי לְסַטְרֵי וְדָא דָּמִי לְסַטְרֵי. מַסְטְרָא דְקֹן כָּל
 מְדוּרֵין דְּסַטְרָא דְזִינִין בִּישִׁין וְרוּחִין וְשִׁדִּין וְחַרְשִׁין
 אֶתְיִין. מַסְטְרָא דְהָבֵל סַטְרָא דְרַחֲמֵי יִתִּיר וְלֹא
 בְּשָׁלִימוֹ. חֲמַר טַב בְּחֲמַר בִּישׁ. וְלֹא אֶתְתַּקֵּן בְּחֲדִיָּה
 עַד דְּאַתָּא שֵׁת וְאַתִּיחְסוּ מִנִּיהּ כָּל אֲנוּן דְּרִין דְּזַבְּאִי
 עֲלָמָא וּבִיהּ אֶשְׁתִּיל עֲלָמָא. וּמִקֵּין אֶתְיִין כָּל אֲנוּן
 חֲצִיפִין וְרַשָּׁעִים וְחִיבֵי עֲלָמָא.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּשַׁעְתָּא דְּחַב קִין הָהּ מִסְתַּפִּי.
 בְּגִין דְּחֲמָא קַמִּיהּ זִינִי מִשְׁרַיִין מְזִינִין וְאַתְיִין

לשון הקודש

הָרָעִים וְרוּחוֹת וְשִׁדִּים וּכְשָׁפִים בָּאִים,
 וּמַצַּד שֶׁל הָבֵל שֶׁל רַחֲמִים יוֹתֵר וְלֹא
 בְּשַׁלְמוֹת. זֵין טוֹב בְּזֵין רַע. וְלֹא נִתְקַן
 עֲמוּ עַד שֶׁבָּא שֵׁת וְהִתְיַחֲסוּ מִמֶּנּוּ כָּל
 אוֹתָם דּוֹרוֹת שֶׁל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְבוֹ
 נִשְׁתַּל הָעוֹלָם. וּמִקֵּין בָּאוּ כָּל אוֹתָם
 חֲצוּפִים וְרַשָּׁעִים וְרַשְׁעֵי הָעוֹלָם.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּשַׁעָה שֶׁחֲטָא קִין,
 הָיָה פוֹחֵד, בְּגִלְל שֶׁרָאָה לְפָנָיו מִינֵי

וְהָדָר תַּעֲטֶרְהוּ. וְכַעַת שֶׁחֲטָאוּ – כְּתָנוֹת
 עוֹר, שֶׁהָעוֹר נִהְיָה מִמֶּה וְלֹא הִנָּפֵשׁ.

אַחֲרַי כִּד הוֹלִידוּ בֶן רֵאשׁוֹן. בֶּן שֶׁל
 הַזֹּהֲמָה הָיָה. שְׁנַיִם בָּאוּ עַל חוּהַ
 וְהִתְעַבְּרָה מִמֶּה וְהוֹלִידָה שְׁנַיִם, זֶה יֵצֵא
 לְמִינוֹ וְזֶה יֵצֵא לְמִינוֹ, וְרוּחַ שְׁלֵהֶם
 נִפְרְדּוּ זֶה לְצַד זֶה וְזֶה לְצַד זֶה. זֶה דּוּמָה
 לְצַד שְׁלוֹ, וְזֶה דּוּמָה לְצַד שְׁלוֹ. מַצַּד שֶׁל
 קִין כָּל הַמְדוּרִים שֶׁל צַד שֶׁל הַמִּינִים

לְקַטֵּלָא לִיה. וְכִד אֶהְדֵּר בְּתִשׁוּבָה מָאי קָאָמַר הֵן
גִּרְשֵׁת אוֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפְּנִיךְ אֶסְתֵּר.
מָאי מִפְּנִיךְ אֶסְתֵּר. אֵלָא אֵהָא סְתִיר מִבְּנִינָא דִּילִי.
רַבִּי אָבָא אָמַר כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (תהלים כב) וְלֹא הִסְתִּיר
פָּנָיו מִמֶּנּוּ. (שמות ג) וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו. וְעַל דָּא וּמִפְּנִיךְ
אֶסְתֵּר מֵאֲנֹן פָּנִים דִּילָךְ אֵהָא נִסְתָּר דִּלָּא יִשְׁגָּחוֹן
בִּי. וְעַל דָּא וְהִיָּה כָל מוֹצְאֵי יַהֲרֹגֵנִי:

וַיֵּשֶׁם ה' לְקִין אוֹת לְבִלְתִּי וְגו'. מָאי אוֹת. אוֹת
אֶחָד מִעֲשָׂרִין וּתְרִין אֲתוֹן דְּאוֹרִייתָא יְהִב
עֲלֵיהּ לְאַגָּנָא עֲלֵיהּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה מָאי דְכָתִיב
וַיְהִי בְּהִיוֹתָם בִּשְׁדָּה. מָאי בִּשְׁדָּה. דָּא אֲתָתָא. וְעַל
דָּא קָם וְקָטִיל לִיה. דְּהָא מִסְטָרָא דָּא יָרִית לְקַטֵּלָא
מִסְטָרָא דְּסִמָּא"ל דְּגָרִים מוֹתָא לְכָל עֲלָמָא. וְקִנִּי קִין
לְהֶבֶל עַל נֹקְבִיָּה. רַבִּי תִּיָּא אָמַר הָא תְּזִינָן דְּכָתִיב

לשון הקודש

וְהִיָּה כָל מוֹצְאֵי יַהֲרֹגֵנִי.

וַיֵּשֶׁם ה' לְקִין אוֹת לְבִלְתִּי וְגו'. מַה זֶה
אוֹת? אוֹת אַחַת מִעֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתוֹת
הַתּוֹרָה נִתְּן עָלָיו לְהִגֵּן עָלָיו. אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה, מַה זֶה שְׁכֵתוֹב וַיְהִי בְּהִיוֹתָם
בִּשְׁדָּה, מַה זֶה בִּשְׁדָּה? זֶה הָאִשָּׁה. וְעַל זֶה
קָם וְהָרַג אוֹתוֹ. שְׁהָרִי מִצַּד זֶה יִרְשׁ לְהָרַג
מִצַּד שֶׁל סִמָּא"ל שְׁגָרָם מוֹת לְכָל הָעוֹלָם.
וְקִנָּא קִין בְּהֶבֶל עַל הַנִּקְבָּה שָׁלוּ. רַבִּי

מִחֲנֹת מְזִיגִים וּבָאִים לְהָרַג אוֹתוֹ.
וּכְשֶׁחֲזַר בְּתִשׁוּבָה, מַה אָמַר? הֵן גִּרְשֵׁת
אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפְּנִיךְ
אֶסְתֵּר. מַה זֶה וּמִפְּנִיךְ אֶסְתֵּר? אֵלָא
אֵהִיָּה נִסְתָּר מִהִבְנִין שְׁלִי. רַבִּי אָבָא
אָמַר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים כב) וְלֹא הִסְתִּיר
פָּנָיו מִמֶּנּוּ. (שמות ג) וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו. וְעַל
זֶה וּמִפְּנִיךְ אֶסְתֵּר, מֵאוֹתָם הַפָּנִים שֶׁלָּךְ
אֵהִיָּה נִסְתָּר שְׁלֹא יִשְׁגָּחוּ בִּי. וְעַל זֶה

וַיִּחַר לְקִין מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָּנָיו עַל דָּלָא אֶתְקַבֵּיל
קָרְבָּנִיהָ. אָמַר לִיהָ הָכִי הוּא וְכָלָא הָוָה לְקַבְּלִיהָ.

וְאָמַר רַבִּי יְהוּדָה מָאִי דְכָתִיב הֲלֹא אִם תִּיטִיב
שְׂאֵת וְאִם לֹא תִיטִיב לִפְתַּח חֲטָאת רֹבֵץ.
אֵלָּא הָכִי קָאָמַר הֲלֹא אִם תִּיטִיב עוֹבְדֵךְ שְׂאֵת. מָאִי
שְׂאֵת. בְּדְכָתִיב (בראשית מט) יֵתֵר שְׂאֵת דְּהָא בּוֹכְרָא
שְׂבָחָא אֵית לִיה בְּכָלָא תְּדִיר. וְתִלְיָא בְּעוֹבְדוֹהִי.
וְעַל דָּא אִם תִּיטִיב שְׂאֵת. וְאִם לֹא תִיטִיב לִפְתַּח
חֲטָאת רֹבֵץ.

מָאִי לִפְתַּח. דָּא פִּתְחָא (דף 17 ע"א) דְּלַעֲיֵלָא דְּמִנִּיהָ
נִפְקִין דִּינִין עַל עוֹבְדֵין בִּישׁוּן דְּעֵלְמָא. פִּתְחָ
בְּמָה דָּאֵת אָמַר (תהלים קיח) פִּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צֶדֶק.
וּלְהָהוּא פִּתְחָ, חֲטָאת רֹבֵץ דָּא מְלֹאךְ חַמְסוֹת. וְהוּא
זְמִין לְאַתְפָּרְעָא מִינָךְ.

לשון הקודש

בְּמַעֲשָׂיו. ועל זה אם תיטיב שְׂאֵת, ואם
לא תיטיב לִפְתַּח חֲטָאת רֹבֵץ.
מַה זֶה לִפְתַּח? זֶהוּ פִּתְחָ שְׁלֻמְעֵלָה
שְׁמֻמְנוּ יוֹצְאִים דִּינִים עַל מַעֲשִׂים רָעִים
שֶׁל הָעוֹלָם. פִּתְחָ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קיח)
פִּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צֶדֶק. וּלְאוֹתוֹ פִּתְחָ –
חֲטָאת רֹבֵץ, זֶה מְלֹאךְ חַמְסוֹת, וְהוּא עֲתִיד
לְהַפְרֵעַ מִמֶּךָ.

חֲטָאת רֹבֵץ, הָרִי רֹאִינוּ שְׂכָתוֹב וַיִּחַר לְקִין
מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָּנָיו, עַל שְׁלֹא הִתְקַבֵּל קָרְבָּנוֹ.
אָמַר לוֹ, כֵּךְ הוּא, וְהַכֵּל הָיָה לִנְגִדוֹ.
וְאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מַה זֶה שְׂכָתוֹב הֲלֹא
אִם תִּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא תִיטִיב לִפְתַּח
חֲטָאת רֹבֵץ? אֵלָּא כֵּךְ אָמַר, הֲלֹא אִם
תִּיטִיב מַעֲשִׂיךָ, אִזְּ שְׂאֵת. מַה זֶה שְׂאֵת?
כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (בראשית מט) יֵתֵר שְׂאֵת. שְׁהָרִי
לְבָכוֹר יֵשׁ שְׂבַח יֵתֵר בְּכָל תְּמִידָה, וְתִלְוִי

תָּא חַיִּי, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲתִילִיד אָדָם. בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה
וְדַאי רְזָא לְעִילָא וְתַתָּא. רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְעִילָא.
רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְתַתָּא. בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲקָרוֹת נִפְקָדוֹת.
מִנָּלָן דְּבְרֹאשׁ הַשָּׁנָה הָוָה. דְּכַתִּיב, (בראשית כא) וַיִּי פָקֵד
אֶת שָׂרָה וַיִּי דִּיִּיקָא דָּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וּבִגִּין דְּנִפִּיק
אָדָם מִרֹאשׁ הַשָּׁנָה (ד"א וְנִפִּיק) נִפִּיק בְּדִינָא וְעֲלָמָא
קִיִּימָא בְּדִינָא. וּבִגִּינִי כֹךְ לִפְתַּח וְדַאי. חֲטָאת רוֹבֵץ
בִּגִּין לְאַתְפָּרְעָא מִינָךְ. וְאַלִיךְ תִּשׁוּקְתּוֹ עַד דְּתִשְׁתַּצִּי.

וְאַתָּה תִּמְשׁוּל בּוֹ. רְזָא הוּא דְּכַתִּיב, (נחמיה ט) וְאַתָּה
מַחֲיָה אֶת כָּלָם. מִכָּאן אָמְרוּ לָא שְׁלִיט
קֳדָשָׁא בְּרִיד הוּא אֵלָא בּוֹמֵנָא דִּישְׁתַּצוֹן חַיִּיבִי עֲלָמָא.
וְעַל דָּא בִּינּוּ דְּמִלְאָךְ הַמּוֹת יִשְׁצִי לוֹן. בְּדִין קֳדָשָׁא
בְּרִיד הוּא שְׁלִיט עֲלוּי דְּלָא יְפּוּק לְאַבְאָשָׁא עֲלָמָא
דְּכַתִּיב וְאַתָּה תִּמְשָׁל בּוֹ (בְּתִיבְתָּא) וְאַתָּה דִּיִּיקָא. אָמַר

לשון הקודש

חטאת רבץ – כְּדִי לְהַפְרַע מִמֶּךָ. וְאַלִיךְ
תִּשׁוּקְתּוֹ – עַד שֶׁתִּשְׁמְדוּ.

וְאַתָּה תִּמְשָׁל בּוֹ – סוּד הוּא, שְׁכֵתוֹב
(נחמיה ט) וְאַתָּה מַחֲיָה אֶת כָּלָם. מִכָּאן
אָמְרוּ, לֹא שׁוֹלֵט הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵלָא
בְּזִמָּן שֶׁיִּשְׁמְדוּ רִשְׁעֵי הָעוֹלָם. וְעַל זֶה, בִּינּוּ
שֶׁמִּלְאָךְ הַמּוֹת יִשְׁמִיד אוֹתָם, אֲזִי הַקֹּדֶשׁ
בְּרוּךְ הוּא שׁוֹלֵט עֲלוּי שְׁלֹא יֵצֵא לְהִרַע
לְעוֹלָם, שְׁכֵתוֹב וְאַתָּה תִּמְשָׁל בּוֹ (בְּתִשְׁבּוּכָה).

בֹּא רֹאה, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה נוֹלֵד אָדָם.
בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְדַאי סוּד לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.
רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְמַעְלָה. רֹאשׁ הַשָּׁנָה
לְמַטָּה. בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲקָרוֹת נִפְקָדוֹת.
מִנָּי לָנוּ שֶׁבְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה זֶה הִיָּה?
שְׁכֵתוֹב (בראשית כא) וְה' פָּקֵד אֶת שָׂרָה. וְה'
דִּיקָא זֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וּמִשׁוּם שֶׁאָדָם
יֵצֵא בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְיֵצֵא בְּדִין, וְהָעוֹלָם
עוֹמֵד בְּדִין, וּמִשׁוּם כֹּךְ לִפְתַּח וְדַאי.

רבי יצחק בקומטרא דפלגא קפסירא (קפסירא) שכית.
רבי יהודה אמר ואתה תמשל בו בתיובתא.

רבי יוסי אמר בד הון אנון דרין דקין אזלין
בעלמא הון מטרטשי ארעא והון דמיין
לעלאי ותתאי.

אמר רבי יצחק עז"א ועז"ל בד נפלו מאתר
קדושתייהו מלעילא, חמו בנת בני נשא
וחטאו ואולידו בנין, ואלין הון נפילים דכתיב
הנפילים היו בארץ.

רבי חייא אמר בנזי דקין הון בני אלהים. דהא בד
אתא סמא"ל על חנה אטיל בה זוהמא
ואתעברת ואולידת לקין. וחיזו דיליה לא חנה דמי
לשאר בני נשא. וכל אנון דאתיין מסטרא דיליה
לא הון אקרונ אלא בני האלהים.

לשון הקודש

אדם וחטאו והולידו בנים. ואלה היו
נפילים, שפיתוב והנפלים היו בארץ.
רבי חייא אמר, בני קנן היו בני אלהים,
שהרי בשבא סמא"ל על חנה, הטיל בה
זהמה והתעברה והולידה את קין,
והמראה שזל לא היה דומה לשאר בני
אדם, וכל אותם שבאו מהצד שזל, לא
היו נקראים אלא בני האלהים.

ואתה דוקא. אמר רבי יצחק, בקשר של
המחלקת המושל מצוי. רבי יהודה אמר,
ואתה תמשל בו – בתשובה.

רבי יוסי אמר, כשהיו אותם דורות של
קנן הולכים בעולם, היו מחלקים את
הארץ, והיו דומים לעליונים ותחתונים.
אמר רבי יצחק, עז"א ועז"ל, כשנפלו
ממקום קדשתם מלמעלה, ראו בנות בני

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר וַאֲפִילוּ אֲנִי (בגין) נְפִילִים הָבִי
 אֶקְרוֹן. הֵמָּה הַגְּבוּרִים. שְׁתֵּין הוּוּ בְּאַרְעָא
 כְּחוּשְׁבֵּן דְּלֵעִילָא. כְּתִיב הָכָא הֵמָּה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר
 מַעֲוֹלָם וּכְתִיב הָתָם (שיר השירים ג) שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב
 לָהּ. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר הֵמָּה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מַעֲוֹלָם
 מִמֶּשׁ. מַעֲוֹלָם דִּי יִיקָא. אֲנָשֵׁי הַשֵּׁם, מָאִי שֵׁם דָּא הוּא
 עוֹלָם דְּקֶאֱמָרֵן. אֲנָשֵׁי הַשֵּׁם דִּי יִיקָא. כְּתִיב הָכָא אֲנָשֵׁי
 הַשֵּׁם וּכְתִיב הָתָם (ויקרא כד) בִּנְקְבוּ שֵׁם, וּכְתִיב, (ויקרא כד)
 וַיִּקְוּ בֶן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת הַשֵּׁם.

השלמה מהחשמטות (סימן ל"ו)

רַבִּי חֵיָא אָמַר מַעֲוֹלָם דָּא הוּוּ, וְגוֹבְרִין גְּבָרִין
 דְּסִטְרָא בִּישָׂא הוּוּ, דְּכְתִיב אֲנָשֵׁי הַשֵּׁם. אֲנָשֵׁי
 שֵׁם לֹא כְּתִיב, אֶלָּא אֲנָשֵׁי הַשֵּׁם כְּגוֹנוֹנָא דָּא כְּתִיב,
 זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי וַחֲסֶדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הֵמָּה, מַעֲוֹלָם
 וְדָאִי נָטַל לֹון קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאִינוּן אֲבָהֶן קִדְמָאִי

לשון הקודש

וּכְתוּב שֵׁם (ויקרא כד) בִּנְקְבוּ שֵׁם, וּכְתוּב (שם)
 וַיִּקְבּוּ בֶן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת הַשֵּׁם.

השלמה מהחשמטות (סימן ל"ו)

רַבִּי חֵיָא אָמַר, מַעֲוֹלָם זֶה הוּוּ, וְגוֹבְרִים
 גְּבוּרִים שֶׁל צַד הָרַע הוּוּ, שְׁכָתוּב (בראשית
 א) אֲנָשֵׁי הַשֵּׁם. אֲנָשֵׁי שֵׁם לֹא כְּתוּב, אֶלָּא
 אֲנָשֵׁי הַשֵּׁם. כִּמוֹ זֶה כְּתוּב (תהלים כה) זְכוֹר
 רַחֲמֶיךָ ה' וַחֲסֶדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הֵמָּה.
 מַעֲוֹלָם וְדָאִי לָקַח אוֹתָם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, וַאֲפִילוּ אוֹתָם (בגין)
 נְפִילִים כְּדֵן נִקְרְאִים, הֵמָּה הַגְּבָרִים.
 שְׁשִׁים הָיוּ בְּאַרְצָא כְּחֻשְׁבֹּן שְׁלֹמֹה.
 כְּתוּב כָּאֵן הֵמָּה הַגְּבָרִים אֲשֶׁר מַעֲוֹלָם,
 וּכְתוּב שֵׁם (שיר ג) שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ.
 רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, הֵמָּה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר
 מַעֲוֹלָם מִמֶּשׁ. מַעֲוֹלָם דְּוָקָא. אֲנָשֵׁי הַשֵּׁם,
 מַהוּ שֵׁם זֶה? הוּא עוֹלָם שְׁאִמְרָנוּ. אֲנָשֵׁי
 הַשֵּׁם דְּוָקָא. כְּתוּב כָּאֵן אֲנָשֵׁי הַשֵּׁם,

לְמַהְיוּ רְתִיבָא קְדִישָׁא לְעִילָא. אָמַר רַבִּי יִצְחָק
מֵעוֹלָם דָּא אִיהוּ מִטָּתוֹ שְׁלֹשְׁלֻמָּה דְּכְתִיב וְכוּ': (ער

כאן מההשמטות)

רַבִּי חֲזִיָּא אָמַר מֵעוֹלָם מִמָּשׁ הָווּ. וּמֵעוֹלָם דְּלִתְתָּא

נָטִיל לֹון קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא כְּמָה דְּאַתָּה אָמַר (דָּא

הָווּ וְגוֹבְרִין גְּבָרִין דְּסִטְרָא בִישָׁא הָווּ דְּכְתִיב אֲנָשִׁי שֵׁם אֲנָשִׁי שֵׁם לֹא כְתִיב אֱלֹא אֲנָשִׁי

שֵׁם בְּנוֹנָא דָּא כְתִיב) (תהלים כה) זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסִדֶיךָ כִּי

מֵעוֹלָם הָמָּה. מֵעוֹלָם וְדָאִי. וּמֵעוֹלָם דְּלִתְתָּא נָטִיל

לֹון קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא. וְאֲנֹן אֲבָהֶן קְדָמָאִי לְמַהְיוּ

רְתִיבָא קְדִישָׁא לְעִילָא. אוֹף הָבָא הָמָּה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר

מֵעוֹלָם. מֵעוֹלָם וְדָאִי נָטִיל לֹון קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר מֵעוֹלָם (וּמָאִי הוּא) דָּא מִטָּתוֹ שְׁלֹשְׁלֻמָּה

דְּכְתִיב, (שיר השירים ג) שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ. רַבִּי אֲחָא

אָמַר בְּלָחוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶקְרוּן (ד"א ל"ג דְּהָא עַד לֹא אֲתַבְּסַמַּת).

(חסר כאן עיין סוף הספר):

לשון הקודש

(תהלים כה) זְכֹר רַחֲמֶיךָ ה' וַחֲסִדֶיךָ כִּי

מֵעוֹלָם הָמָּה. מֵעוֹלָם וְדָאִי. וּמֵעוֹלָם

שְׁלֹשְׁלֻמָּה לְקַח אוֹתָם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְהֵם אָבוֹת רִאשׁוֹנִים לְהִיּוֹת מְרַבְּבָה

קְדוּשָׁה לְמַעְלָה. גַּם כָּאן הָמָּה הַגְּבוּרִים

אֲשֶׁר מֵעוֹלָם. מֵעוֹלָם וְדָאִי לְקַח אוֹתָם

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. רַבִּי יִצְחָק אָמַר,

מֵעוֹלָם (וּמָהוּ?) זֶה מִטָּתוֹ שְׁלֹשְׁלֻמָּה,

שְׁכָתוֹב (שיר ג) שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ.

הוּא, וְהֵם הָאָבוֹת הָרִאשׁוֹנִים לְהִיּוֹת

מְרַבְּבָה קְדוּשָׁה לְמַעְלָה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק,

מֵעוֹלָם – זֶהוּ מִטָּתוֹ שְׁלֹשְׁלֻמָּה, שְׁכָתוֹב

וְכוּ': ע"כ.

רַבִּי חֲזִיָּא אָמַר, מֵעוֹלָם מִמָּשׁ הָיוּ,

וּמֵעוֹלָם שְׁלֹשְׁלֻמָּה לְקַח אוֹתָם הַקְדוּשׁ

בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְזֶה הָיוּ, וְגוֹבְרִים

גְּבוּרִים שֶׁל צַד הָרַע הָיוּ, שְׁכָתוֹב אֲנָשִׁי שֵׁם, וְלֹא

כְּתוּב אֲנָשִׁי שֵׁם, אֱלֹא אֲנָשִׁי שֵׁם. כְּמוֹ זֶה כְּתוּב